

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2534/2019
12.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Витомир Ђуровић и Ђорђе Ђуровић, адвокати из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа Добрила Милетић, адвокат из ... и „Техномаг“ ДОО Краљево, чији је пуномоћник Душан Марковић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији друготуженог „Техномаг“ ДОО Краљево, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3041/18 од 01.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог „Техномаг“ ДОО Краљево, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3041/18 од 01.11.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог „Техномаг“ ДОО Краљево, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3041/18 од 01.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 1043/14 од 26.11.2018. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате на име претрпљених душевних болова због умањења опште животне активности износ од 735.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 350.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 250.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 26.01.2018. године као дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке одбијен је вишак тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене да му на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате: за умањење опште животне активности износ од још 365.000,00 динара, а преко досуђеног износа у ставу првом изреке, за претрпљене физичке болове износ од још 150.000,00 динара, а преко износа досуђеног ставом првим изреке, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде

трошкова парничног поступка исплате износ од 371.450,00 динара у року од 15 дана са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3041/2018 од 01.11.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П 1043/2014 од 26.01.2018. године у ставу првом и трећем изреке, док је ставом другим одбијен захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени „Техномаг“ ДОО Краљево изјавио је ревизију позивајући се на одредбу члана 404. став 1, ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтев засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Оценом члана 403. став 2. ЗПП који се у овом поступку сходно примењује на основу члана 436. истог закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 05.09.2014. године, а вредност спора означеног у тужби је 1.850.000,00 динара, док вредност побијаног дела пресуде износи 1.335.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизији садржаном у ставу трећем изреке донета је применом члана 165. став 1. ЗПП у вези члана 153. став 1. ЗПП, па како тужени није успео у овом спору, то нема право на накнаду трошкова по ревизији.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић